

Odborná sekce školství ÚV KSČM zásadně odsuzuje účast ministra školství Mikuláše Beka (STAN) na sudetoněmeckém sjezdu na konci května v Bavorsku. Po Danielu Hermanovi a Pavlu Bělobrádkovi tak jde o třetího člena naší vlády, který poklonkuje na jejich sjezduK nim se připojuje i prezident Petr Pavel, který v projevu na zahájení Bavorsko-českých týdnů přátelství v německém Selbu poděkoval předsedovi Sudetoněmeckého krajského sdružení Berndu Posseltovi za zlepšení v česko-německých vztazích.

Český ministr školství by neměl poskakovat před sudetolandsmanšaftem, ale měl by řešit krizovou situaci v přijímacím řízení na střední školy a další závažné problémy českého školství. Pro něj je však očividně lákavější pochvala z úst nejvyššího představitele SL. Právě Bernd Posselt označil Bekovu účast na sjezdu za důležitý a pozitivní krok ke „společné budoucnosti v srdci Evropy“.

Současně poděkoval premiéru Petru Fialovi za vyslání ministra školství na sjezd. Předseda vlády Fiala se má namísto tetelení se blahem nad Posseltovým poplácáním po ramenou věnovat českým zájmům a českým občanům. Fialova vláda však očividně zastupuje zájmy cizí. Marta Semelová, vedoucí odborné sekce školství ÚV KSČM

Bez obalu s Kateřinou Konečnou Milion Čechů v chudobě, ale hlavně že jsou desítky miliard do zbrojení

Státní druh roste rekordním tempem, nejsou léky, není na důchody, končí školkovné nebo sleva na manžela či manželku, a do toho všeho teď Fialova vláda přišla s dalším nápadem, jak už tak napjatému rozpočtu zasadit další ránu. Do Švédska totiž od nás odečte 60 miliard – ano, slyšíte správně – šedesát miliard za 246 obrněných vozů pro armádu. Jen připomínám, že téměř stejně bude stát rušení, nebo jak pan předseda pirátů říkal utlumování, rodných čísel, o kterém jsem mluvila v minulém vydání tohoto pořadu. Chybí peníze na důchody, asociální vládní batoh dopadne na pracující, ale budeme mít obrněná vozidla. Přes milion lidí žije v pásmu chudoby, ale jejich osobnost bude chráněna zrušením, pardon utlumením, rodného čísla a nad hlavami jim budou lézat předražené stíhačky. To vše krátce poté, co sám premiér ohlašoval nutné úspory, ale následně ministryni Černochovou pochválil, a to kromě nákupu švédských obrněnců také za sjednání česko-americké obranné smlouvy, díky které naše země přijde o další díl vlastní suverenity.

...těch miliard bude asi víc

Petr Fiala je s prací ministryně Černochové natolik spokojen, že ji brání dokonce i v situaci sporů s jejich podřízenými, kde Černochová měla požadovat konec šéfa Ústřední vojenské nemocnice a taktéž kvůli sporům s ministryní zvažuje konec ve své funkci i náčelník generálního štábu Řehka. Podle Fialy ale žádné spory neexistují. Předpokládám, že problémy zmizely právě proto, aby se další zbytečnou zakázku v řádu desítek miliard podařilo nenápadně dotáhnout do konce. Nikdo jiný by totiž v současné době tento výdaj na obranu za nezbytný nepovažoval. Částka 60 miliard navíc nemusí být a zřejmě ani nebude konečná. Smlouva o nákupu od Švédů totiž obsahuje také inflační doložku a kdo ví, kam až se celkové náklady vyšplhají. Podle ekonomů může jít o další desítky miliard. U českých zbrojařů přitom budí smlouva rozpaky. Podle prezidenta Asociace obranného a bezpečnostního průmyslu Jiřího Hynka je překvapivé, že ministerstvo na inflační doložku přistoupilo, protože u českých firem to ve většině případů nedělá. Fialova vláda tak znovu hledá způsob, jak co nejefektivněji z okna vyhodit peníze, které by mohly být použity tam, kde jsou skutečně potřeba – ve zdravotnictví, školství nebo v sociálním sektoru.

Máme se chystat na válku?!!

Mimochodem náčelník generálního štábu Řehka nedávno napsal komentář pro polský deník Rzeczpospolita, v němž volá po tom, abychom se připravovali na válku. Srovnajte pouze s tím, jaká hysterie vznikla během prezidentské volby, když jeden z kandidátů začal mluvit o tom, že nechce válku. Prý zbytečně šířil strach. Teď, když náčelník generálního štábu mluví o tom, že bychom se měli připravit na konflikt, je zřejmě vše v pořádku.

Premiér Fiala se v uplynulém týdnu také omluvil za prodlevy s vyplácením důchodů, kdy lidé v mnoha případech na vyplacení důchodu čekají déle, než je zákonem stanovená lhůta 90 dnů. Takhle se stará stát o nejzranitelnější lidi v době krize? A to ani nemluví o tom, že Fiala jako jeden z důvodů této situace označil politiku předchozí vlády. Není vám to už trochu hloupé, po roce a půl svádět personální situaci na ministerstvech na předchozí vládu? Rok a půl byla snad dost dlouhá doba, aby se resort v případě potřeby restrukturalizoval a optimalizoval tak, aby lidé svoje peníze dostali včas. Petře Fialo, měla bych pro vás jednu radu – místo neustálého vymlouvání, svalování viny na ostatní a omlouvání chyb neschopných ministrů zkuste pro změnu taky jednou udělat něco pořídně.

Chudí chudnou, bohatí bohatnou

V ostrém kontrastu s prodlevou ve vyplácení důchodů pak působí tento žebříček majetku miliardářů. O rekordních ziscích majitele fotbalové Sparty, Daniela Křetínského, jsem tu již mluvila. Mezi lety 2021 a 2022 nicméně zbohatlo všech 10 nejbohatších Čechů a jejich rodin. A nikoliv zrovna zanedbatelně. Podle žebříčků Forbes majetek 10 nejbohatších narostl o zhruba 400 miliard. Jen pro Vaši představu, ten bolestný – tedy pro pracující a důchodce bolestný – asociální vládní balíček má přinést možná 90 mld. korun. A to ještě kdoví jestli, protože vláda udělala při výpočtech jen účetní součet bez toho, aby přemýšleli o reálném vlivu na ekonomiku. Třeba zavedení nemocenského pojištění přinese 13 mld. A teď si to porovnejte. 10 nejbohatších rodin si za rok polepšilo o 400 mld. a stát bere na hůl důchodce i pracující, kvůli třetině této částky. Nezdá se Vám, že je v tom něco špatně?

A tak, jak tomu již obvykle bývá, když bohatí rekordně bohatnou, chudí rekordně chudnou. K čemuž přispívá i skutečnost, že Česká republika i nadále patří mezi země s nejvyšší cenou za energie v Evropě. Platíme za energie dokonce více než všichni naši sousedi, tedy Německo, Rakousko, Polsko i Slovensko. Ale také třeba více než Francie či Švédsko.

Fialový svět

Po dlouhém čekání (váhání) nám 5D-vláda představila svůj sen o řízení státu. Žádná Libuše: »Město vidím veliké!« ale Margaret: »Zeštíhlit a šetřit!« »Proškrtnat se k prosperitě«, jak říkal Klaus, Topolánek a Nečas. Je to neoliberální sen, který spíše než k USA nás přibližuje k Chile. Sociální nepřičetnost se mění v pinočetnost, neboť 5D stát vlastně neřídí, ale rozkládá. A navíc k tomu lze. Ještě v roce 2021 zástupci současné koalice tvrdili, že nebudou zvyšovat daně, propustí ze státní správy ty lidi, kteří byli nějakým způsobem postiženi dobou dávno minulou – jako například státního prokurátora Stříže. Sliby se slibují a blázni se radují! Tahle vláda není pro chudý. Je to establishment pro oligarchy a zahraniční kapitál. Pryč se sociálním smírem, pryč se sociálním státem, zpět do devadesátek. Plat' a mlč. A buď rád, že jsi rád. Buď rád za sníženou sazbu DPH. No, mlčí se ale, že vzroste z 10 na 12 %. Místo lihu radši knihu. Lihoviny budou nově patřit do 21procentní DPH. Zdraží chleba, zdraží pivo. A možná na vesnicích skončí hospody. I tak si lze vykládat to zeštíhlení. Poplatky u lékaře? Kdepak, ty zavádět nebudeme! Teda jen za pohotovost. Všude jste totiž klienti (v duchu fungování korupce), nejste pacienti. Roztočme kola lékařského podnikání! Více operovat, dělat zákroky, výkony atd., vše se podle Válka musí kapitalizovat. I léky jednou budou! Ale zatím si pro ně jezdíte do zahraničí, tam je lékárny vlastněné českými oligarchy kojící 5D-vládu přeprodávají. Společný evropský trh to přeci všechno vyřeší sám. NERVáci z Prahy však jdou ještě dál. Podle pána Stroukala by bylo dobré snížit počet vězňů a policistů. Amnestie? A neporoste kriminalita? Nápady skutečně jako v Chile, kde vládla chicagská ekonomická škola. Privatizujme bezpečí a vylučujme občany na okraj společnosti. NERV drásá naše nervy, ale ještě jsou tu mistři světa v přetvářce luďáci, česky lidovci. Hlinka by se stěžl vyrovnal Marianu Jurečkovi. Ten první byl pastor, ten náš traktor: zvorat, zahladil nebo pohnojil; inženýr sociální práce, pan složenka. Lidem, kteří žádali o důchod, místo výplaty chodí oznámení, že státu něco dluží. To Kalousek tento nápad realizoval jen v rámci volební kampaně. Lidovci, jediná strana Národní fronty, s kontinuitou vládní moci z doby totality, nás prostě rádi straší, mučí a učí. Není to rudé peklo, jen český očištěc. Budete pracovat až do smrti. Od roku 2024 budou důchodci na přechodech chodit na červenou. Červenou musí ale dostat vláda. Lže, parazituje na občanech a posouvá nás stále více do Asie. Ona ale ODS byla vždy proti EU a přála feudálnímu Tibetu. Nelze se tedy moc divit.

Jan Klán

»Obranná« smlouva s USA opravdu brání: kapitalisty...

»Obranná smlouva se jmenuje správně obranná. Brání totiž všechny ty kapitalistické zájmy, ona brání všechny ty zdroje, které dělají zisky pro nadnárodní monopoly, brání tomu, aby normální, běžní lidé žili v míru.« To mj. zaznělo na narychlo svolané protestní akci před pražským velvyslanectvím USA přibližně v čase, kdy ministryně obrany Černochová podepsala v Pentagonu za českou stranu Dohodu mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými o spolupráci v oblasti obrany.

Řekla to předsedkyně pražských komunistů Marta Semelová. Poukázala na to, že akce se koná pravděpodobně před ukrajinsko-americkým velvyslanectvím (na budově totiž visí dvě ukrajinské a jedna americká vlajka...) a označila to za symbolické: »Protože právě USA stojí za řadou válek, vyprovokovaly spousty válek a se svým agresivním paktem NATO se blíží stále více a více na východ.«

Místopředseda KSČM a předseda Českého mírového hnutí Milan Krajča v krátkosti shrnul, o co v »obránné« smlouvě jde. Připomenul např. třináct míst, které se »po podpisu vazalské smlouvy ministryní Války Černochové« dostanou k užívání americké armády – Vojenské letiště Čáslav, Vojenské letiště Náměšť, Vojenské letiště Pardubice, Logistické centrum Mošnov, Vojenský výcvikový prostor Hradiště, Vojenský výcvikový prostor Libavá, Vojenský výcvikový prostor Boletice, Vojenský výcvikový prostor Březina, Vojenská posádka Vyškov, Vojenská posádka Rančičov a Vojenská posádka Stará Boleslav.

»Podepisuje jí navzdory k tomu, že žádná ze stran vládnoucí koalice neměla nic takového ve volebních programech a navzdory tomu, že lidé v ČR s tím nesouhlasí,« dodal Krajča. Připomenul i úspěšný boj proti umístění amerického radaru v Brdech: »Stejně jako tehdy i dnes zvedáme svůj hlas proti přítomnosti amerických vojsk u nás!« Václav Novotný z hnutí Ne základnám uvedl, že »veškeré kroky paní ministryně jsou protiústavní, protože jako zvolená poslankyně a jmenovaná členka vlády slíbila pracovat v zájmu všech občanů ČR, ale smrškla svou činnost v zájem pouhé části občanů.« Na akci promluvil také zástupce Komunistického svazu mládeže. Další protestní akce se bude konat příští úterý v 15 hodin na Malostranském náměstí, uvedla předsedkyně Komise mládeže ÚV KSČM Petra Prokšanová.

Volební právo pro seniory

Být seniorem je dnes velmi těžké. Tedy pro nás obyčejné, nemám na mysli VIP nebo senátory, kteří Senát dostali jako svou odměnu a mohou zasedat až do smrti. Stačí, aby jejich jméno recitovali od rána do večera v televizi a ti méně znalí voliči jim dají svůj hlas. Vše ve stylu: toho neznám, toho budu volit, když už ho zvolili ti přede mnou, tak to jistě musí být příkladný člověk. Pak se sečtou hlasy, on či ona vyhraje a mají vystaráno a s nimi jejich politická strana nebo alespoň příznivci. Kdo nebyl zmíněn v televizi, ten má bohužel smůlu.

Mně dnes nejde o televizní hvězdy, potažmo senátory a poslance. Jde mně o obyčejné seniory, kteří pobírají svou průměrnou nebo podprůměrnou penzi a nemají jiné zaměstnání, než čekat, až jednou všechno skončí. To, že díky nim je dnešek? Kdepak by se minulostí zabýval! Jenže ta minulost nejen nás seniory dovedla až do

dneška a dnešek by se měl, když už nemůžeme, přece jen o nás starat, jako my jsme se starali o své rodiče, někdy i prarodiče a ti všichni se starali o ty, co žili před nimi. Tak to chodilo po generace. Najednou to však náš kapitalistický středověk všechno bere jinak. Jde prý o to, aby mladí měli právo mluvit do budoucnosti, protože ta budoucnost bude jejich přítomnost a my už dávno nebudeme. Podivný přístup, ale za třicet let se ho podařilo dovést skoro do cílové pásky. Ještě však leccos chybí ke spokojenosti tvůrců.

Jsmo tedy republikou vytvářenou pro mladou generaci, která se také z velké části dostala k moci. Senioři jsou brzdou. To je nutné napravit. Je třeba mít co nejméně důchodců. Jak to však udělat? Prvním krokem je omezit jejich zdravotní péči. To znamená dát méně peněz pro zdravotní pojišťovnictví. Stalo se. Prý pojišťovny mají velké rezervy. Nikdo se při tom nezmínil o tom, kolik peněz za zdraví a léky dostanou naši »ukrajínští hosté«. Vlaky s léčivými směřovkami a snad i směřují na východ. Léčivky, kterých se pak u nás nedostává. Nebo tam směřovaly jen ty, kterých máme dostatek? To ovšem by znamenalo, že se něco vyrábělo jen pro to, aby to stát musel výrobci zaplatit, protože léky odebral on a nikoli nějaká soukromá společnost.

Pokračujeme dál. Senioři jsou více nemocní. Když nebudou peníze na léky a operace, bude to pro některé znamenat životní problém. Jinak je to jistě jedno z možných řešení, jak se jich zbavit.

Je tu ovšem další důvod, jak s nimi zatočit. Oproti mladým a nejmladším nevolili vždy pečlivě vybrané kandidáty. Čili ubírali hlasy těm správným senátorům, poslancům, ministrům a třeba i kandidátům na prezidenta.

Musela přijít další opatření. Jedno přišlo téměř samo. Inflation zdůvodněná válkou na Ukrajině. Někomu to stačí, jiný myslí a odmítá zástupné vysvětlení. Inflation byla i před válkou a Babišova vláda, která neměla moc času, se jí přesto pokusila zbrzdřit. Ta nová Fialova jí však dala průchod. Tady je další cesta, jak poněkud zeštíhlit počty seniorů. Jednoduše jim seškrtnout zákonem stanovenou valorizaci důchodů a pak těm pod republikovým průměrem nemusí peníze stačit. Nebudou totiž mít ani na léky, na něž stále musí zčásti doplácet, ani na jídlo. A skončily dopravní výhody seniorů. Prý na to nejsou peníze. A jsme si všichni rovni.

To vše se ovšem projeví až za několik let. A tak se hledají další cesty.

Byl vysloven námět: Co takhle po dejme tomu po sedmdesátce je ročně, dvouročně, zvat na přezkoušení z dopravních předpisů. Ty se stále mění a pro některé seniory studium nově přijatých změn může znamenat potíže. Protože však z mnoha obcí už je těžké najít spojení k lékaři a na nákup, bude to také případně znamenat omezení jejich počtu. Je tu však další, ještě významnější návrh související s dalším opatřením, jež jsme si mohli už přečíst na internetu. Vychází se při něm z toho, že mladí, kterým by se mělo umožnit řídit automobily v sedmnácti či možná ještě dřív, a prý i důchodci jsou skupinou, která nejvíce havaruje. Prostě by se jim řídicí oprávnění vzalo. Nevím, s jakou hranicí navrhovatelé počítají, ale nejsou troškaři.

Mluvil jsem o souvislostech. Ti mladí nad šestnáct by prý měli dostat právo volit. Jde přece o jejich budoucnost! Těm starým, protože už nerozumí tomu, co je pro ně správné, by se volební právo mělo vzít. Bude to sice narážet na Ústavu, ale pochybujete snad, že by si s takovou maličkostí neuměla Fialova vláda poradit? Hranici pro ztrátu zmíněného práva zatím neznáme, ale nepochybuji o tom, že by o nějaký rok přesahovala sedmdesátku. Mladí šestnáctiletí by pak, podle toho, co by jim nabulíkovali ve škole, nebo na čem by se dohodli s kamarády, dali hlasy svým hvězdám či vyvolencům.

A výsledek? Nebylo by nutné ani vymýšlet další restriktce, které by staré poslali za svými předky. Společně s výše vyjmenovanými opatřeními, jistě jsem na další zapomněl, by v krátké době naše vlast byla zemí mladých, nadějných lidí poslouchajících hard rock aj. muziku a ne přiblblou dechovku a střední proud, obyvatel, z nichž každý by měl naději se stát supermanem anebo alespoň hrdinou boje za »americkou demokracii«.

Co říci na tato opatření? Na náš výhled do budoucnosti? Máme vládu, jakou nám mohou i v Americe závidět, a prezidenta, jehož kvality prověřili v NATO, který nás může vést kamkoli. A my, důchodci? Copak jste nepochopili, jak se o nás vláda stará?

Jiří Vábr, iportal24

KLADNO A UHLÍ (5) Důl JAROSLAV /NOSEK/ TUCHLOVICE nosil jméno ředitele Živnobanky Jaroslava Preise, pak socialistického ministra, spojeného s Kladnem, kde pracoval za první republiky, a nakonec blízké obce. Hloubit se začalo za války v roce 1941, ukončeno bylo v roce 1943 v hloubce 481m. Dvoukilometrový překop byl zbudován z dolu Wannick. Těžba se rozběhla plně vlastně až po osvobození. Je spojen s důlními požáry. Ten v roce 1957 se obešel bez obětí, v roce 1960 bohužel zahynulo 20 havárií. Je z té doby znám svou iniciativou brigád socialistické práce. Po převratu v roce 1989 se Občanské fórum obávalo nepokojů a odporu ze stran havárií a na důl vyslalo silnou delegaci, která slibovala vše možné a líčila horníkům skvělou budoucnost. Českomoravské doly, nově vzniklá účelová společnost však měla za cíl útlum a pak likvidaci těžby.

(Skandály s privatizací dolů-hlavně na Ostravsku se řeší marně dodnes.) Z dolu bylo vytěženo přes 34 mil. tun kvalitního černého uhlí, další tam ještě zůstalo. Co zbylo? Zdaleka viditelná halda, větrací jáma Pustinka, vodárna a zbytky objektů v blízkosti Lánské obory. **Velkodůl SLANÝ** se z rozhodnutí vlády začal hloubit v roce 1979. Skipová jáma je hluboká plný kilometr, klecová dokončena v roce 1991 v hloubce 971m. Postupně bylo objeveno 5 slojí různé mocnosti, odhad těžby činil 50 let. Měl být nejmodernější, dodávat kvalitní černé uhlí. Výsledek - utopené miliardy korun. Stavbu provázely průtrže hornin, plyny. Voda se solí trápila a ničila čerpadla. (Ne nadarmo se městu říká Slaný). Po obvodech jam musela být každých pár metrů prováděna tamponáž. Těsnící hmota tam byla vhnána pod tlakem 300 atmosfér. Z rozhodnutí jiné vlády z roku 1992 byl důl uzavřen, v roce 1993 se započalo se zásypem.

Tím končí naše putování po kladenských dolech a celý seriálek. Dnešní člověk se může poučit už jen ve skanzenech. Malá ukázka je v podzemí našeho zámku. Skutečně působivá, ucelená a poučná historie je zachována ve skanzenu na Majrovce ve Vinařicích.

SKANZEN MAYRAU

mapuje historii dolování. Provádějí bývalí horníci, ti podávají odborný výklad. Na dole zůstalo vše tak, jako by ho opustili horníci po ukončené šichtě. Hlavním lákadlem je těžní stroj z roku 1905, dodnes plně funkční. Vypadá tak, jako by byl vyroben nedávno. Prohlédnete si šatny, lampárnu, modely důlních děl, svítidla, vytěžené minerály, měřicí a záchrannou techniku. Ukáží vám simulovaný důlní provoz s ukázkou těžby. Součástí areálu je naučná stezka po lesních cestách s panely, mapujícími těžbu na Kladensku. Koná se zde také mnoho akcí různého druhu, spojených s hornickým folklorem, akcí pro veřejnost i pro děti. Když jsme jako pěvecký sbor hostili sbory jiné, i zahraniční, vždy jsme vděčně přijali možnost provést je po Majrovce. Výklad pro zahraniční návštěvy je zajištěn třeba v němčině či angličtině. Ještě jste tam nebyli? Určitě zajděte!

Pavel Hruban

Druhá defenestrace – reminiscence

Dozvoďte mi takový historicko-politický pelmel. Začneme výročí, které do dějin vešlo jako II. pražská defenestrace, ale ono pořadí je nepřesné, protože »druhou« byla defenestrace staroměstsko-novoměstská, kdy strana podobojí vytlačovaná z radnic cizáckým vedením v roce 1483 vyhodila z oken purkmistra a sedm německých, už mrtvých konšelů. Takže vlastně v roce 1618 šlo o třetí v pořadí. A právě od té nás dělí čtyři sta pět let.

Co se tehdy vlastně stalo? Několikaleté napětí mezi katolickou a protestantskou stranou našlo záminku pro vyrocení. Šlo o dva protestantské kostely, jeden na Náchodsku, druhý v severočeském Hrobu, postavené za peníze poddaných, jež katolická strana nechala zbořit. Protestantská opozice si to nechtěla nechat líbit a tak se sešla v pražském domě Smiřických (tam, kde dnes sídlí Poslanecká sněmovna) a rozhodla se vzít události do svých rukou. Druhý den, a jsme konečně ve 25. květnu 1618, se vydali představitelé země v houfu na Pražský hrad, kde napřed jednali mezi sebou a usnesli se »právem země« postavit hlavní viníky před soud. Těmi viníky byli Bořita Martinic a Vilém Slavata, místodržící. Vedeni hrabětem Thurnem a Václavem Budovcem z Budova se pak vydali do schodů a dostali se v Ludvíkově křídle až do kanceláře, kde byli oba páni. Přečetli jim obvinění, vynesli rozsudek a vyhodili je z oken. S nimi i písaře Fabricia. Podotýkám, že stoupenců Říma byla tehdy v zemi jen desetina a stále platila svoboda vyznání pro všechny.

Všichni tři měli však štěstí, hromada listů, vlhká půda, textilnímu krunýři podobající se oblečení a prý i zkosení svahu, po němž sjeli dolů, jim zachránily životy. Jen Slavata zraněn skončil u Lobkoviců, Martinic rychle utekl do Bavor a Fabricius zamířil žalovat do Vídně ke králi Ferdinandovi. Bigotní Ferdinand pochopitelně dostal záminku nesvolat sněm a shromáždil vojska směrem na Prahu, kde zatím k řízení země zvolili třicet direktorů. Začala Třicetiletá válka a s ní dlouhé období nesvobody.

O pět let později, tedy před čtyřmi sty léty už bylo po prvních velkých represích a hlavy sedmadvaceti českých pánů a měšťanů, které se podařilo zadržet a odsoudit, »zdobily« na kopích Staroměstskou mosteckou věž. Tehdy kronikáři zaznamenali další velkou popravu osmnácti valašských rebelů. Tři sta let habsbursko-katolické poroby však už začalo.

Připomenu jen, že v dalších letech se naši země prohaly tisíce žoldnů ze všech stran, aby zde po oněch třiceti letech žila jen desetina z původního počtu obyvatel a vládla nám cizí nebo katolická postupně se poněmčující šlechta. V roce 1648 jsme pak byli Vestfálským mírem definitivně odepsáni. Proto se divím, že v době jeho 350. výročí jel do Německa slavit také Václav Havel. Tím se vlastně připojil k vítězům a potvrdil naši porobu.

O dvě stě let později, roku 1848, hrabě Thun, místodržitel, jmenoval prozatímní vládní radu, jež konečně měla umožnit českému živlu se podílet, tedy skutečně podílet, na věcech veřejných. Byli v ní mimo jiných Palacký, Brauner, Rieger. Jenže Vídně se nelíbilo její příliš pro české složení a tak se nesešla ani na první schůzce. To bylo také v květnu, jenže roku 1848. Rovnoprávnost mezi oběma hlavními národy žijícími na území českých zemí se uskutečnila až v roce 1918. Jenže přišel rok 1938 a všechno mělo být jinak. Henlein si byl pro rady u Hitlera, uskutečnil se Karlovarský sjezd SdP a na květen byl připraven anšlus. Tehdy měla vstoupit na naše území nacistická ozbrojená moc. Nevstoupila, ale čin byl dokonán za plné spolupráce Anglie, Francie a Itálie, dokonce se souhlasem Spojených států, na podzim téhož roku. Měli jsme zmizet z povrchu země. Plán byl, skutečnost byla jiná.

Rok 1945 vše rozřešil a po něm odsun německého obyvatelstva, transfer, nikoli vyhnání. Dnes jsme s mocným sousedem na západě přáteli. To je v pořádku. Mnohé nás v historii spojuje. Rakousko sice neexistuje jako mocnost a drží se svého neutrálního statusu, ale Německo je aktivním účastníkem evropských záležitostí. V něm především žijí potomci těch, kteří se tak přičinili o Mnichov, ale vlastně i těch, kteří nechtěli rovnost mezi našimi národy a odmítli být někdy jen kosmetická česko-rakousko-německá vyrovnání, jichž bylo nemálo. I ten rok 1618 se sem plete, protože německá Vídeň potlačovala snahy o rovnost mezi náboženstvími a vlastně i mezi národy. A odmítala to celých tři sta let, až se napnutý provaz přetrhl. Pak už velkoněmecký nacionalismus převzal praporek habsburské monarchie a chtěl nás vrátit, s ještě horšími důsledky, do období po roce 1618.

Dnes jsme tedy přátelé, spojenci. Jenže ne každý může být přítel. V každém společenství se nalézají skupiny lidí, které nesdílejí stejný názor. Jsou u nás, jsou také v Německu.

Nemohu za to, ale já osobně bych nepřijal pozvání od těch, pro které dosud platí požadavek »na návrat do své vlasti a na nerušený život právě zde v souladu s právem sebeurčení«. Tedy vlastně návrat k příčinám, které vedly k Mnichovským dohodám a které nejsou v souladu s Postupimskou dohodou nebo dohodami o neplatnosti této smlouvy »od samého počátku«.

Proč se o tom zmiňuji? Protože v těchto dnech jel jako zástupce vlády na letošní sudetoněmecký sraz ministr školství Mikuláš Bek. Je to poprvé, kdy se, bez ohledu na program této organizace, účastní nejen za sebe, ale i za celou českou vládu, zcela oficiálně také její zástupce.

Nevím proč, ale opět se mi před očima promítlo slovo defenestrace, i když 25. květen 1618 není »kulatým výročím«, ale ona událost sama dokázala ovlivnit dějiny.

Jaroslav Kojzar, iportal24

ZPRAVODAJ OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Mialdy Horákové 497 Kladno 2, tel.: 312 687 909, 725 646 013, 602 138 077E-mail: ov.kladno@kscm.cz, WEB://http://kladno.kscm.cz

MČ 47 437

Nevyžádané příspěvky se nevracíme